

Hasretli Gece

– ArTaÇ · 26 Şubat 2016

Aşırı derece karanlık, yollar,sokaklar en işlek caddeler boş bu gece. Sigaram,müzik,yağmur... Ve senden arta kalan dilimde tek hece. Sıkıntı kelimesi yeterli olmuyor kalbimdekine, kan emen bir yarasa var iliklerimde. Prangalı zincirler ise bileklerimde, ılıkılığı,içtenliği ispatlanmış damlalar gözlerimde. İnan...şu halimle ben yokum benimde. Yunus'u aradım, Pir Sultan'ı sordum bu gece. Yalnızlığa,yalnızlığıma çare aradım. Derdimi sokak lambalarına anlattım bu gece, elimdeki kaleme mürekkebi olsun diye sırf canıma inat kanımı akıttım bu gece. Sinemi acıtan hançeri çıkarmak için; Ellerini,seni aradım fütursuzca bu gece... Ruhumu saldım sokaklara, gezinsin rahatlasın diyerek. Kaybetti yaşamım kendini, dertlerim sardı dört bir yanıma bu gece. Gözlerini giydim,sözlerini aldım koynuma tenimi ısıtsın,seni anımsatsın,yaşatsın deyip hatıralara vurduğum kendimi. Herşeye inat,herşeye isyankar oldum. Canımsızlığıma,canıma,hasretime bu gece. Suçladığımız kaderi aradım köşe bucak, sadece gerçeği görmek, seni bulmak için.. Bedenimi attım, bedenimi çıkarttım ruhumdan bu gece. Acılar içinde kıvransamda, yok olsamda bilinmeyen boyutlarda bu geceye gıcık,geceye inat haykırdım; SENİ SEVDİĞİMİ... Tüm karanlıklara,tüm zorluklara bu gece. Abdullah Artaç ARSLAN 24 Aralık 2003/ Çarşamba